

## Den andliga och praktiska innebörden av "Släpp taget, tillåt Gud"

Välkomna! Ni alla här är gudomligt välsignade, mina käraste vänner. Det är med glädje och kärlek som jag återupptar en ny arbetssäsong för att ge er all den hjälp och vägledning som ni kan tänkas behöva. Ert växande fortsätter i samma grad som ni verkligen önskar det. Det har redan burit underbar frukt och kommer att fortsätta göra det. Var och en av er kan i de ord som jag är privilegierad att förmedla i kväll finna det som ni mest behöver nu. Om ni försöker lyssna med ert inre öra, se med ert inre öga, känna med ert innersta väsen och låta det tvivlande sinnet vila, kommer ni att finna precis det som ni mest behöver för er utveckling.

Jag har ofta sagt orden "Släpp taget, tillåt Gud"<sup>1</sup>, och när ni mediterar uttrycker ni också ibland dessa ord. Låt oss undersöka den sanna innebörden av "Släpp taget, tillåt Gud", för det finns mycket mer i detta talesätt än vad som omedelbart inses, mina vänner.

Att släppa taget innebär uppenbarligen att släppa det begränsade egot med dess egenvilja, dess snäva förståelse och dess förutfattade meningar. Det innebär att släppa rädslor, misstro, missuppfattningar och misstänksamhet. Men det innebär också att släppa taget om den enträgna inställningen som i verkligheten säger: "Jag kan bara vara lycklig om var och en gör som jag förväntar mig eller om livet svarar mig just så som jag bestämmer." Detta visar sig också ofta som att inte vilja ge upp något värdefullt som i sig är rättmätigt och som du verkligen borde ha. Innebär att släppa det lilla egots egenvilja att man måste nöja sig med att vara olycklig och ouppfylld? Är den strävan efter uppfyllelse som faller in under kategorin "släppa taget" felaktig? Dessa frågor är viktiga och vi ska nu ta itu med dem.

Att "tillåt Gud" från centrum av ditt väsen, från ditt hjärta, från ditt innersta jag där Gud talar om du vill lyssna – detta är verkligen det yttersta målet. Innan detta högsta, mest lycksaliga och trygga tillstånd kan finnas, måste alltid hinder och dualistiska förvirringar avlägsnas.

Det är oftast så mycket lättare att förstå en filosofisk idé eller andlig grundval i allmänna ordalag än i dess vardagliga tillämpningar. Era vardagliga reaktioner förefaller ofta alltför ynkliga och

---

<sup>1</sup> Eng. "Let go, let God". Övers. anm.

obetydliga för att ha något samband med de större frågorna i livet. Ändå är det just i detta att finna sambanden i det så kallade obetydliga området, som ni kan finna nyckeln till era förvirringar och konflikter som gör det omöjligt för er att faktiskt tillämpa de stora andliga sanningarna i ert dagliga liv.

Låt oss titta på förvirringen jag nämnde. De stora sanningarna kan, som allting annat, förvrängas och uttryckas på ett falskt sätt. Många människor är således medvetna om sanningen att universum är gott och givande och att man enligt den gudomliga lagen inte måste lida, men i sitt nuvarande tillstånd försöker de åstadkomma uppfyllelsen som de så hett längtar efter genom sin egenvilja. Att tala om för dessa människor att de måste släppa taget om sin tvingande ström tycks innebära att man ska resignera inför tomheten, lidandet, smärtan och den ouppfyllda längtan. För att undvika detta håller de fast vid sitt strama, pressade sätt som hindrar inflödet av den större världen, som är ljus, sanning, kärlek, överflöd och all tänkbar uppfyllelse. Det gudomliga flödet kan bara flöda i sin egen harmoniska rytm när det är frigjort. Energimässigt får det inte finnas några hårda knutar. Egenvilja, oro, envishet, tvingande strömmar och misstro skapar ett energimässigt klimat som förhindrar det gudomliga flödet. Medvetandetillståndet som framkallar dessa strama, misstroga, enträgna inställningar utgör motsatsen till det gudomliga medvetandet. En obalans i tillit är alltså verksam här. Det lilla, begränsade egot är betrott, medan det större gudomliga jaget negeras. Detta innebär inte att egot ska förnekas. Men det behöver utöka sin kreativitet och visdom just genom att tillåta det gudomliga inflödet att äga rum.

Alla inställningar skapar, som ni vet, energisystem. Åtstramningen i att hålla fast vid något skapar ett slutet energisystem. Detta kan enkelt observeras på den yttre nivån. Varhelst det finns tyranni och dominans för att några makt drivna individer påför andra sin vilja – vilket kommer från och skapar mer rädsla – kvävs den kreativa gnistan. Ett slutet system skapar alltid motstånd, även om vissa människor utåt sett tillfälligt underkastar sig makten utifrån sina egna rädslor och svagheter. Men tiden måste komma när varje räddhågad individ reser sig och kastar sina bojar. Historien har alltid bekräftat detta. I det förvirrade mänskliga sinnet tas den här friska rörelsen ofta för en allmän upproriskhet kopplad till och främjad av en barnslig vilja att tillbakavisa genuin auktoritet, sanning, vägledning och behovet av självdisciplin och eget ansvar.

I det inre gör människor dock uppror mot den tillfälliga osäkerheten i att kliva in i ett synbarligt vakuum skapat efter att de har gett upp sin strama egenvilja och har börjat släppa taget. I stället för att lita på processen att släppa taget, litar människor på sina egna falska gudar.

I relationer är det lätt att observera att det inre trycket från den subtila tvingande strömmen som säger ”Du måste älska mig” skapar precis motsatsen till det önskade gensvaret. Som en individ kan du känna att det är omöjligt att ge upp detta krav på grund av att du inte står ut med att inte

vara älskad. Har du inte rätt till kärlek? Beviljar inte universum dig just denna mycket nödvändiga uppfyllelse? Hur kan du ge upp kravet och nöja dig med den dystra tomheten du fruktar när du avstår från detta krav på kärlek? Samtidigt är det tydligt att just inställningen ”du måste” framkallar allt annat än kärlek från den andra. Kärlek kan inte blomstra i ett slutet energisystem som grundar sig i misstro, icke-kärlek, makt och förvrängning av sanningen. Det kan inte livnära kärlek.

Ni som gör det inre arbetet på denna väg stöter ständigt på denna åtstramning inom er, denna rädsla, detta fasthållande. Man kan kalla det för motstånd eller ge det andra namn. I grund och botten utgör inte motståndet ett motstånd mot någon människa, hjälpare, terapeut eller undervisning eller ens mot någon faktisk dominans. För du behöver inte hårt hålla fast mot någon faktisk dominans. Det strama fasthållandet, att inte släppa taget, pekar alltid på den inre, andliga kampen om vad man ska lita på: det lilla egot eller Gud i det inre. För att kunna göra det senare, måste de tillfälliga medvetandetillstånden som sinnet har frambringat och vill undvika färdas igenom. Jaget önskar bara alltför ofta undvika vad det har frambringat, oavsett om det är smärta, förvirring, tomhet eller rädsla. Oavsett vad det tillfälliga tillståndet är, måste du omfamna det så att det kan undersökas, förstås och därmed lösas upp.

Det är en enorm skillnad mellan att tro att detta tillfälliga tillstånd utgör den slutgiltiga verkligheten som måste hållas på avstånd och att veta att det är ett tillfälligt tillstånd. Så länge du tror att detta tillstånd är slutgiltigt, kommer jaget antingen att kämpa emot att släppa taget om det eller så faller det in i en resignation inför att vara hjälplöst och olyckligt.

Detta är anledningen till att motståndet mot att släppa taget är så starkt. Du föredrar status quo där du undviker att falla in i dessa andra medvetandetillstånd som du har skapat och som måste färdas igenom innan du kan släppa taget och börja skapa och expandera ditt liv. Du föredrar status quo, även om det lösgörande tillståndet som öppnar för Gud känns underbart, rikt, ljust, glädjefyllt och tryggt. Många av er har börjat uppleva detta allt oftare. På detta sätt minskar gradvis motståndet mot att släppa taget. Detta kan aldrig ske i ett enstaka beslut. Det är ett beslut och ett åtagande som måste upprepas många, många gånger.

Åtstramningen som ni känner kan så ofta härledas till strömmen som säger: ”Jag vill desperat ha det”. Desperationen är emellertid mycket mer ett resultat av åtstramningen som stänger ute Gud än av att inte få det du önskar. Det strama tillståndet som har sin upprinnelse i rädsla, din misstro och en föreställning om fattigdom tycks berättiga ditt fasthållande. Jag upprepar det som jag tidigare nämnde: Att ge upp den strama egenviljan innebär först och främst att släppa insisterandet på din önskan. Önskan måste temporärt lösgöras, vilket är något helt annat än att ge upp den för alltid. Önskeuppfyllelsens ”vem, var, vad, när och hur” måste tillfälligt ges upp. När du har släppt

taget, kanske du rent av kommer tillbaka till samma ”vem, var, vad, när och hur”, men dessa önskningar kommer då att manifesteras i ett annat känslomässigt och andligt klimat. Ditt insisterande på att få önskan uppfylld på det enda specifika sätt som du nu föreställer dig, begränsar ofta den faktiska uppfyllelsen. Ge den kreativa processen svängrum och du kommer då att uppleva att den vida överträffar dina hopp om och visualiseringar av lycka och uppfyllelse. Eftersom ditt sinne ofta är oförmöget att ens föreställa sig universums rikedom, behöver du lära dig att för tillfället göra dig tom och tillåta den gudomliga processen att uppenbara sig för dig. Detta innebär att ”tillåta Gud”.

Det är ibland sant att du måste ge upp egenviljans begär som du inte vill släppa. Men detta är bara tillfälligt sant. Om du i ditt inre har samlat på dig en negativ bild av ditt liv där du bara kan lida, då måste du undersöka och driva bort den bilden för att inaktivera dess energimässiga makt. Detta kan inte ske i ett fasthållande tillstånd där du kämpar emot samma innersta negativa övertygelse.

Om du i dina relationer sänder ut strömmar som dominerar över andra, om du slåss mot deras ofullkomligheter och omogenheter som sårar dig, är det bara för att du inte litar på att din inre Gud kan frambringa uppfyllelsen för dig utan att behöva påtvinga andra dina idéer, oavsett hur riktiga dessa idéer kan vara i teorin.

Mänskligheten är fångad i den här konflikten: Antingen håller ni emot tomheten, smärtan och övergivenheten som ni fruktar kommer att vara ert öde om ni släpper taget, eller så resignerar ni inför detta dystra tillstånd för att inte hålla fast. Denna universella konflikt är en integrerad del av det dualistiska sinnestillståndet som råder i er medvetandedimension. Ni har ofta hört mig förklara att det finns många andra förvirringar och konflikter som mänskligheten mödosamt måste finna sin väg ut ur. I detta specifika fall ligger mänsklighetens konflikt i att antingen använda en tvingande ström eller på ett resignerat sätt acceptera ett negativt tillstånd, gå in i hopplöshet och hysa en negativ uppfattning om livet. Denna konflikt gäller sällan för alla områden av livets uttryck, men den gäller nästan alltid för vissa.

Du kan i det yttre vara mer benägen att inta den ena av dessa inställningar, men den andra lever också där inom dig, dold även från din egen medvetenhet. Låt oss säga att du i det yttre är kraftfull, aggressiv och temperamentsmässigt lämpad för att komma undan med att åsidosätta andra genom rent tvång, slug övertalning eller oärlig manipulation. I detta fall använder du en del av dina resurser för att täcka över resignation, förtvivlan och misstro av livet, även om du bara gör det inom vissa områden. Eller du kanske i det yttre är en personlighetstyp som framför allt vill samsas med andra, som vill vara beroende av dem och inte reta upp dem. Det måste då inunder finnas en önskan om att dominera. En sådan dominans uppnås ofta genom underkastelse. ”Jag kommer att göra vad du säger, så att du binds till mig och måste foga dig efter mina önskemål. Du

kommer att vara alltför skyldig för att förolämpa mig när jag har bevisat att jag fogar mig så efter dig.” Jag dristar mig till att säga att ni måste ha upptäckt sådana dolda inställningar under ert arbete på denna väg.

Oavsett vilken den yttre manifestationen av dessa två sätt att reagera på i livet kan vara, måste även motsatsen till den öppna manifestationen finnas inom dig. Du kanske har blivit medveten om den manifesterade inställningen, men kan ändå förledas att tro att motsatsen inte finns i dig. För den som i det yttre är dominerande, blir det svårt att hantera den inre hopplösheten. För den som i det yttre är negativ, beroende, svag och undergiven, blir det svårt att hantera det inre hemliga, dominerande och manipulativa draget. Dessa är oundvikligen två sidor av samma mynt.

I början av det inre utforskandets väg behöver man inte ens vara medveten om sin öppna personlighetsaspekt. Lite i taget, allteftersom du observerar dig själv, blir du först medveten om den öppna sidan, sedan om den dolda sidan.

När din personlighet är mycket skicklig i sitt valda sätt att hantera världen, är det mycket svårt att identifiera den dolda aspekten. Om du av naturen är kraftfull och har aspekter av styrkor som du delvis sätter i den tvingande strömmens tjänst, då kan du under en lång tid komma undan med den här lösningen för att avvärja katastrofen som du i hemlighet förväntar dig. Om du av naturen är mjuk och medgörlig, men använder dessa resurser för att manipulera andra och dölja dominansen som du vill utöva, kan du finna det ytterst svårt att ge upp det förra och se det senare i vitögat. Om du tycks få det du önskar genom ditt valda sätt som överväger i din personlighet, är det mycket svårare för dig att se vad du missar. Först när livet till slut visar dig att din framgång är en illusion och att du i själva verket slåss mot ett redan befintligt tillstånd av tomhet som är resultatet av din valda lösning, kommer du att vara tillräckligt motiverad att ta itu med den här kampen.

Du kanske tillfälligt tycks få, eller faktiskt till och med får, det du vill, men du får inte riktigt det du trängtar efter. Du får inte den verkliga uppfyllelsen som du ständigt omöjliggör genom själva användningen av dessa falska lösningar. Låt oss anta att du önskar dig kärlek och närhet med en annan människa, men känner dig osäker på om du kommer att erhålla den här önskan genom den andra personens egen fria vilja. Låt oss vidare anta att du då styr genom ägandebegär, dominans, svartsjuka, tvång och krav. Kom ihåg att detta kan ske på antingen det öppna eller dolda sättet och att du kan styra precis lika mycket genom beroende, skuldbeläggande och att få den andra personen att känna sig skyldig. Om den här personen delvis verkligen älskar dig, men delvis behöver dig på ett neurotiskt sätt eller vill utnyttja dig, kommer han eller hon att underkasta sig din styrning, men kommer också att harmas och skuldbelägga, hata och trotsa dig för det, även om han eller hon är delaktig i arrangemanget. Även när du lyckas, betyder det därför inte mycket

eftersom du ständigt slåss mot dessa reaktioner som du är medansvarig för. Dessa negativa reaktioner hos den andra stärker bara din negativa bild av livet. Och så fortsätter det.

Men vad händer om du har modet och integriteten att släppa tyglarna, trots rädslan för att du kan förlora den här personen? Om du förlorar, vad har du förlorat? Men om du vinner, finner du den enorma glädjen i att upptäcka att den andra vill älska dig frivilligt utan ditt tvång, din manipulation och styrning. Detta är den sanna rikedom du längtar efter. Och även om du förlorar den här personen, behöver detta verkligen innebära att du måste vara ensam för alltid? Absolut inte. Men du kan temporärt behöva dyka in i din ödslighet för att lösa upp dess makt att utgöra ett hinder. På detta sätt kan du ”tillåta Gud”.

Den gudomliga skapelsen vill att du ska ha all tänkbar lycksalighet. Om du kan konfrontera dina tvivel på att det bästa verkligen kan bli ditt, då kan du upprätta en tillit. Men tillit och tilltro kan inte byggas på misstrons och den bristande tilltrons ruttna fundament. Om all den energi som du nu använder för att tvinga och böja din omgivning skulle användas för att upprätta en genuin tilltro till livets överflöd, till den rikedom som ditt liv skulle kunna ha, skulle du verkligen skapa ett sådant rikt liv. Att täcka över din brist på tilltro, din misstro, din negativa syn och sedan täcka över medlen som du använder för att få bukt med dem, förbrukar värdefull, i grunden kreativ energi.

Jag föreslår specifikt att ni alla tittar på både de öppna och dolda yttringarna av den här kampen inom er och ser på vilka områden i livet de finns. Titta på er brist på tillit när ni inte tillåter Gud, när att släppa taget tycks innebära att resignera inför ett ouppfyllt tillstånd. Känn den inre rörelsen inom dig när du upphör att gripa tag och visualisera sedan dig själv i ett förvissat, tålmodigt, ödmjukt sinnestillstånd i vilket universum kan ge dig sitt bästa.

Oavsett om du upplever ditt yttre fasthållande eller din yttre hopplöshet, försök att komma i kontakt med den dolda motsatta inställningen. Båda aspekter bör befinna sig på ytan så att du kan bli fullt medveten om dem. Först då kan nyckeln bli funnen som jag kommer att beskriva för er nu. Att enbart höra om den här nyckeln kan dock aldrig räcka, även om det säkert kommer att hjälpa er att hitta rätt riktning. Det krävs en hel del inre arbete för er att använda den här nyckeln.

Först skulle jag vilja säga lite mer om ”släpp taget och tillåt Gud” i era interaktioner med andra. Jag har redan nämnt den uppenbara konflikten vad gäller att vilja bli älskad, respekterad och uppskattad och hur ni pådriver detta. Jag talade också om dilemmat av att synbarligen behöva ge upp den här önskan samt förvirringen kring huruvida du har rätt till den eller inte. Det är så viktigt att upprepa att inget rättmätigt anspråk på skapelsen kan tillgodoses av universum när ditt tillstånd är krampaktigt, forcerat, hopplöst eller negativt. Inte heller är inställningen ”du måste älska mig”

ett uttryck för äkta kärlek från din sida. Kärlek och måsten står i motsats till varandra. Att tvinga ger inte den andra frihet, medan ett öppet energisystem alltid fungerar i frihet.

Inställningens karaktär i ett öppet energisystem skulle vara i stil med denna: ”Jag skulle vilja att du älskar mig. Du verkar vara den som jag vill dela mig själv med och som jag skulle vilja ge hela mig själv till. Om du är den personen, vet jag att du måste komma till mig i frihet, av egen vilja. Även om mitt pådrivande skulle kunna påverka dig, skulle jag inte vilja ha det på det sättet. Jag litar på att universum ger mig min rättmätiga andel. Om du inte frivilligt önskar detta, kan jag från djupt inom mig låta dig gå och vänta i tillit på att den som kommer att uppskatta och frivilligt önskar vad jag har att ge kommer att komma till mig.” Den här inställningen återspeglar ett öppet energisystem och är förenlig med det tillgängliga överflödet. Överflödet flyter ständigt omkring er, men era igentäppta energisystem reser sig som en mur som utestänger er från det ständigt närvarande överflödet. Samma princip gäller naturligtvis för alla andra slags relationer: att vilja ha ett specifikt arbete, vilja ha vänner, vilja ha människor som kommer att köpa vad du har att sälja, som kommer att ta emot vad du har att ge eller som ger det du söker efter.

Ett slutet energisystem med en hårt fasthållande inställning utgör i verkligheten ditt falska och ineffektiva vapen mot en negativ syn av det universum du lever i – eller åtminstone mot en syn av livet för dig. Vapnet utövas med ännu starkare kraftfullhet allteftersom det visar sig vara ineffektivt: du blir mer kraftfull, ägandebegäret växer, du blir mer krävande, svartsjuk och dominerande. Energisystemet sluter sig på så sätt mer och mer tätt och stänger ute livets rikedomar. Din illusion av livets negativa natur stärks och du slåss mot denna illusoriska negativa syn för att inte falla in i avgrunden av resignation och uppgivenhet, i stället för att bara släppa taget.

Man behöver leva i ett öppet energisystem för att nå ut i livet och på ett ledigt, till och med självsäkert, sätt göra anspråk på dess rikedomar. Du måste själv vara rik för att energimässigt vara förenlig med universums rikedomar. I ett slutet energisystem tror du att du är en fattiglapp och använder dig aldrig av din rikedom. Att veta om sina rikedomar innebär, som det första avgörande steget, att vara tillräckligt stark, tillräckligt generös, tillräckligt ödmjuk, tillräckligt ärlig för att inte utöva tvång på andra, oavsett hur subtilt detta tvång kan utageras. Att inte släppa taget inbegriper en tvingande ström; tvingandet, oavsett hur dolt, innebär stöld eftersom du vet att du inte skulle behöva framtvinga något om det verkligen gavs till dig på ett frivilligt sätt. Det ironiska är att det som frivilligt vill ges till dig blir oåtkomligt när du tvingar. Att inte släppa taget måste kränka din integritet på en djup nivå, som sedan får dig att tvivla på dig själv och din rätt att vara lycklig. Att inte släppa taget kan likställas med att vara en stjälande tiggare. Att släppa taget kan likställas med att känna till sina slutgiltiga rikedomar och ha viljan att etablera detta faktum i

ditt medvetande. Att släppa taget innebär alltså en krävande och ärlig titt på dina illusioner, dina förespeglingar och dina oärligheter.

Tankar och energier skapar, som ni vet, ständigt. Det är en enormt stor skillnad mellan att skapa ett slutet system genom att manipulera andra, fakta, händelser, skaparenergierna runt omkring dig och att skapa ett öppet energisystem genom tillit.

Nyckeln är att släppa taget i tillit. För att ha tillit, måste först vissa mellanliggande länkar upprättas som inte kan hoppas över. Dessa länkar bildar bron till ett tillstånd där det finns en genuint positiv förväntan på livet, där det inte finns någon press, oro eller något tvivel. Det finns i stället den djupa tilltron till att universum är gott och att du kan få det allra bästa på alla nivåer av tillvaron. Detta är nyckeln vi ägnar oss åt här.

Ett öppet energisystem i vilket du på ett positivt sätt skapar uppfyllelse och ett berikande förutsätter att du upptäcker din inre rikedom. Du måste bli rik. Om du tar utgångspunkt i din fattigdom, kan du aldrig skapa ett öppet energisystem. Du kan i bästa fall skapa ett slutet energisystem där du på ett direkt eller indirekt sätt härskar, tvingar, pressar, befäller, kräver och manipulerar – och fuskar!

Det öppna energisystemet som skapar rikedom som flödar in i dig både inifrån och utifrån, måste komma från din egen rikedom som du för stunden har råd att förlora. Då kan du ha råd att tolerera den tillfälliga smärtan i att upptäcka vad som verkligen förhindrar att det ouppfyllda behovet uppfylls och i slutändan avlägsna hindret genom att förändra en inre inställning. Detta är sättet att skapa rikedom ur fattigdom.

En följd av åtgärder behöver vidtas i den här processen. Steg nummer ett: Identifiera konflikten som vi just har diskuterat, där du kämpar mellan att hemfalla åt hopplöshet eller att driva på, hålla fast och lägga på ett tryck från ovan. Steg nummer två: Se att den här konflikten finns för att du fungerar på ett sätt som tar sin utgångspunkt i en inbillad fattigdom, övertygad om att du inte skulle kunna få det du behöver om du gav upp den pådrivande, fasthållande, pressande kampen. Du tror att du är dömd till att aldrig uppleva uppfyllelsen du längtar efter, utan vilken din personlighet inte kan frodas. Steg nummer tre: Åta dig fullt ut att ta reda på de verkliga orsakerna till din bristande uppfyllelse på det vanliga sättet som ni lär er på denna väg. Detta måste ske i en anda av ärlighet, uthållighet, tålamod och ödmjukhet. Ödmjukhet innebär att inte skuldbelägga universum för din fattigdom på ett visst område av ditt liv, utan i stället att söka efter dina förvrängningar som har skapat denna fattigdom.

De flesta människor har vissa områden där de känner sig rika och vissa områden där de känner sig utarmade och därför behövande. Det är nästan aldrig bara på ett sätt. Upptäck därför de områden där du känner dig rik och där du känner fattig. Kanske känner du dig rik i att äga vissa kreativa talanger där du känner dig helt säker och där du förnimmer att du har detta gränslösa överflöd inom dig som en aldrig sinande ström. Men samtidigt kanske du känner dig fattig när det gäller att någonsin finna en sann ömsesidighet. En annan person kanske känner sig mycket trygg inom detta område, men tvivlar starkt på att någonsin finna överflöd och trygghet på det ekonomiska planet. Ni vet alla vid det här laget hur man ska söka efter missuppfattningarna, negativ intentionalitet och destruktiva inställningar som måste ligga bakom ett blockerat tillstånd. Du behöver vara helt klar över var du känner dig rik och var du känner dig fattig. Där du känner dig rik, kommer du alltid att vara rik eftersom du här också har en givande och ärlig inställning. Men där du känner dig fattig, fortsätter du att vara fattig tills du upprättar en rikedom inom dig genom ett givande och genom ärlighet.

Rikedom finns i själva verket alltid hos alla. Men om du inte vet om att du äger denna rikedom och är blind för den, kommer du verkligen endast att tro på och uppleva din fattigdom. Ju fattigare du tror dig vara, desto mer måste du reagera som om du inte hade något att ge. Har ni inte alla i ert arbete på denna väg märkt att ni håller era känslor i schack, då att ge ut dem skulle skapa en outhärdlig tomhet inuti, en tomhet som bara kan fyllas av andra?

Låt oss se vad som händer när du tror dig vara fattig. Jag sa tidigare att allt slags pådrivande, dominerande, tvingande eller manipulerande innebär fuskande. Översättningen av en sådan inställning till koncisa ord skulle vara: ”Jag ska tvinga dig att ge mig det som du inte vill ge frivilligt. Om ren makt inte räcker till, ska jag göra det genom knep. Jag ska få dig att känna dig skyldig för att du inte ger mig det jag vill ha från dig. Jag ska anklaga och klandra dig för att göra mig till ett offer. Jag ska helt vända på det och anklaga dig för att göra det som jag i hemlighet gör mot dig. Jag ska till exempel hävda att du dominerar mig, eftersom du vägrar att rätta dig efter mitt mål att tvinga dig att underkasta dig mig.” Det är lätt att se att den här inställningen inte har något med kärlek att göra. En sådan inställning är orättvis, fuskande, hindrande och kränker den andra personens frihet, eller försöker åtminstone att göra det.

Den fria, kärleksfulla inställningen som kännetecknar ett öppet energisystem säger: ”Jag skulle gärna vilja ha din kärlek. Men eftersom jag älskar dig, ska jag ge dig friheten att komma till mig om och när du så önskar. Om du inte vill älska mig, har jag ingen rätt att få dig att känna dig skyldig genom att låtsas att detta förkrossar mig.” Detta utgör den sanna ärligheten, anständigheten och integriteten som skapar rikedom. Du har rätt att vilja bli älskad eller att ha pengar eller att bli uppfylld, men om du går till väga med det på något annat sätt, blir dina metoder hindrande och i dess djupaste bemärkelse oärliga. På grund av att du känner dig fattig,

tror du att du måste stjäla; på grund av att du fortsätter att stjäla, förblir du fattig, för endast de ärliga kan känna att de förtjänar rikedom. Den tvingande, fasthållande inställningens energiform är som ett inskränkt fängelse eller ett kort koppel.

Stöld skapar skuld och skuld framkallar tvivel på att du har rätt att fritt ta emot. Precis här skapar du ett utarmat klimat åt dig själv där du verkligen måste tvivla på din förmåga att skapa rikedom. Du bryter också mot andliga lagar och det är oerhört viktigt att ta reda på vilket sätt.

Under processen där du utforskar dig själv, kommer du också att upptäcka din brist på tilltro till ett universum som kommer att ge vad det redan vill ge dig. Du gör det omöjligt för universum att ge till dig på grund av det slutna energisystemet som du har upprättat. Det är precis samma sak i en relation. Även i den bästa relationen, om den mest genuina kärleken påtrycks och framtingas, kommer den automatiskt att hållas tillbaka. Ditt krav på kärlek kommer att förarga även dem som fogar sig utifrån sina egna neurotiska motiv. Du kan inte ta emot den befintliga eller växande kärleken på grund av att din hindrande energiform inte tillåter det. En inställning där orättvisa och oärlighet råder, är alltid närvarande när du greppar tag och inte ”släpper taget och öppnar för Gud”. Tryck skapar mottryck. Att släppa taget gör det möjligt att uppleva den genuina gudomliga lagen, att uppleva det som är. Vilket mörker eller vilken negativitet som tillfälligt än kan finnas där, måste ses för vad det är så att dess yttersta ljusa och vackra essens kan visa sig. Först när du släpper taget, kan andra vara fria att älska dig.

Du kanske verkligen är intrasslad i en relation där kärleken inte strömmar fram fritt. Men detta beror bara på att dina egna förvrängningar och din föreställning om utarmning kommer att dra till dig en person som är oförmögen att ge dig kärlek. Du kan först behöva släppa taget om vad du önskar från en viss person och acceptera ett tillfälligt tillstånd som tycks vara utarmat och tomt. Gå igenom detta mellantillstånd tills du genom din egen ökande inre hälsa, frihet och rikedom märker att kärleken ges till dig frivilligt. När du väl har smakat på skillnaden mellan vad du får genom påtryckning och kontroll och vad du får när du låter det vara fritt, kommer du aldrig att vilja ha det förra sättet längre. Det förra är verkligen meningslöst. Det kan inte berika dig eftersom du utvann det utifrån din egen känsla av fattigdom – en falsk känsla av fattigdom, men likväl en känsla av fattigdom.

Rikedom som är nödvändig för att inneha, vara i och leva i ett öppet energisystem där människor, kärlek, rikedom och universum kommer till dig fritt, kan endast skapas av dig när du ger lika fullt som du önskar ta emot. Dessa ord har ofta uttalats av alla religioner och filosofier av värde. De är sannerligen inte nya. Men givandet är så ofta en falsk mask, ett trick som bara döljer fuskande, köpslående, oärlighet, svek och negativitet som är närvarande i hjärtat. Eftersom den sanna interaktionens inre värld inte kan bedras, måste du skörda det som finns inom dig i

överensstämmelse med din övertygelse. Detta är anledningen till att släppa taget så ofta innebär att du, först, kastas in i denna inre negativa värld som du har skapat och dolt från både andra och från din egen medvetenhet. Men du bör också påminna dig om att detta inte är det slutgiltiga du som du antingen är dömd till eller som du måste gömma dig från. Genom att erkänna förekomsten av den här negativa delen, kan du förändra den.

Att ärligt se och möta dig själv innefattar mod och ödmjukhet och framkallar aldrig hopplöshet, även om du först undersöker den fattiga värld som du har skapat i ditt medvetande. Upplev dess smärta som en tunnel som du färdas igenom i andan av att se och möta din egen skapelse. När du förnekar den här processen och i stället väljer att känna dig som offer för livet på grund av smärtan som du själv har skapat ur okunnighet, oärlighet och negativitet, kan du inte annat än att förbli fattig.

Utifrån modet att verkligen se dig själv, växer ofrånkomligen den ytterligare inställningen att släppa taget. Denna inställning säger ”Om andra vill ha vad jag har att erbjuda, kommer jag gärna att ge det till dem. Om de inte vill det, låter jag dem gå. Om detta är smärtsamt, kommer jag att acceptera den smärtan och utforska dess ursprung inom mig. Jag litar på att livets yttersta, goda natur ger mig det jag behöver, även om jag just nu ännu inte är förmögen att uppleva det.”

Denna meditation, mina vänner, måste utgöra det slutliga steget i den följd jag har skisserat, så att ni kan befria er själva från den otroligt smärtsamma och hopplösa dikotomin som hela mänskligheten är fångad i. En viss person kan vara mer indragen i den än en annan, även om vissa är fångade i den endast i en liten utsträckning. Varje människa försöker likväl att ta sig ur detta mönster. Du skapar rikedom och ett öppet energisystem genom att se hur dina krav och ditt strama fasthållande motverkar din uppfyllelse och innebär en förolämpning mot universum. Kravet säger: ”Jag tror inte att jag kan få om jag inte trycker på, pressar, fuskar, manipulerar och tvingar det att komma till mig.”

När du tar dig an dessa steg, frigör först ditt fasthållande och släpp sedan det du erhöll genom egenviljans och påtryckningens tvingande inställning. Detta innebär att du kanske inte omedelbart erhåller det du önskar utifrån. Du behöver först skapa den inre inställningen där du godvilligt kan acceptera att du inte får och fortfarande känna, kanske till och med på grund av det, din inre rikedom. Förmågan att klara sig utan det du önskar kommer att stärka din självkänsla och integritet. Detta kommer att börja berika dig inifrån, från dina egna resurser. Uppfyllelsen utifrån blir då nästan sekundär – trots att det ofta finns ett verkligt behov av en yttre önskeuppfyllelse. En sådan uppfyllelse måste dock bli en naturlig biprodukt av ditt inre tillstånd. Den bör inte heller vara något som du inte kan vara utan. Om så är fallet, är du centrerad i andra och inte i ditt eget jag. Den yttre uppfyllelsen, viktig som den kan vara, utgör helt enkelt en organisk utveckling av

ditt inre tillstånd. Först måste du upprätta det inre tillståndet där du kan släppa det du vill ha, även om detta lämnar dig i en tom, smärtsam och behövande känsla. Förlora dock inte ur sikte ett annat medvetandetillstånd som du skulle kunna flöda in i om du inte gjorde motstånd mot ditt nuvarande tillstånd. Detta är sättet att upprätta det inre tillståndet av rikedom som är förenligt med den universella lagen i en skapelse som alltid är redo att ge dig vad du än verkligen behöver för din lycka.

Nu vill jag säga några ord om skuld, ett särskilt viktigt ämne i detta sammanhang, och klargöra skillnaden mellan skuld, skam och ånger. Jag har ofta hänvisat till berättigad och ooberättigad skuld. Jag har också talat om skuldens destruktiva natur som ödelägger jaget och förhindrar synen av ditt yttersta gudomliga väsen. Låt oss nu se på vilket sätt skuld, skam och ånger skiljer sig från varandra.

När du känner skuld, säger du i själva verket: "Jag är bortom räddning. Jag förtjänar att vara förkrossad." Eftersom du är en integrerad del av skapelsen, av universum, Gud, förolämpar du således dig själv på samma sätt som när du inte litar på livets överflöd, godhet, trygghet, rättvisa, rikedom och skönhet. Oavsett hur negativ, destruktiv, elak, hätsk, oärlig och manipulativ du upptäcker en del inom dig vara, utgör detta endast en del, endast en tillfällig aspekt som ditt verkliga jag har fört in i en materiell manifestation så att du kan identifiera den och förändra den. Tro aldrig att detta är hela du. Akta er för denna farliga förvrängning.

Det finns ett direkt samband mellan denna självförödande skuld och din misstro mot livet. Det är absolut nödvändigt att hantera denna tveeggade förvrängning och rätta till den. I denna slags skuld gör du dig oundvikligen avskuren från ditt gudomliga flöde. Du känner således att du omedelbart måste gå till den motsatta ytterligheten där du skönmålar dina faktiska misslyckanden och brister, de områden som du behöver se och möta rättframt och ärligt. Försvaret av dina tillkortakommanden hänger alltid samman med en självförödande skuld. Och den självförödande skulden hänger samman med ett förnekande av den sanna naturen hos ett allomfattande givande, älskande, uppfyllande universum tillgängligt för alla skapade varelser. Akta er för denna skuld, mina vänner, för den leder inte till att jaget renas. Den är inte en realistisk eller konstruktiv inställning.

Hur är det då med skam? Skam är känslan som månar om fåfänga och framträdande. Kanske skäms du för att blotta något inför andra på grund av att du vill låtsas vara något annat än vad du är. Den idealiserade egobilden dominerar över vad som är verkligt. Du förlorar därmed kontakten med skatten av ditt verkliga jag. Det finns alltså en skillnad mellan skuld och skam. Skuld relaterar till ditt inre jag; den förstör dig, du överdriver den och den spelar ett spel med dig själv. Skam gäller för hur du framstår, dina förespeglingar gentemot den yttre världen.

Sann ånger har ingenting att göra med vare sig skuld eller skam. Den känner helt enkelt igen dina tillkortakommanden, begränsningar, brister, orenheter och negativa aspekter. Den erkänner att det finns delar inom dig där du bryter mot andliga lagar och därmed kränker din djupaste integritet. Att känna sig ångerfull, att erkänna sanningen om att dessa orenheter utgör ett värdelöst slöseri med energi och åsamkar dig och andra skada, där man uppriktigt vill förändra sig genom att konfrontera sig själv, är något helt annat än självförödande skuld eller skam. Ånger gör det möjligt att säga: ”Ja, det är sant, jag har den eller den oärligheten, småaktigheten, falskt högmod, hat, illvilja eller vadhelst, men detta är inte hela jag. Själva det faktum att jag kan identifiera det, ångra det och vilja förändra det, allierar mig med mitt gudomliga jag som i slutändan kommer att övervinna alla negativa drag jag känner dig ångerfull över.” Detta ”jag” som ogillar och vill förändra destruktiva, osanningsenliga, avvikande aspekter förblir i grunden intakt, även under det att det märker att något inte står rätt till. Gör därför åtskillnad mellan skuld, skam och ånger och inse att skuld i hög grad är en del av en bristande tillit till Allt Som Är.

Mina käraste, älskade vänner, det finns många andliga hjälpare omkring er och runt alla som vågar sig på en sådan här väg för att utveckla sig själv. Vissa av er kanske tvivlar på den andliga tillvarons verklighet bortom kroppen, men oavsett om ni har dessa tvivel eller inte, så är den ett faktum. Det finns en hel värld som för er är ogripbar men som i verkligheten är mycket påtaglig. Den är i själva verket mycket mer påtaglig än den värld som ni känner som verklig. Världen som ni känner är en återspeglning, en spegelbild, en yttre projektion som ert verkliga jag är inslungat i för att uppfylla en uppgift. Ge den verkliga kärlekens fria gåva genom att låta andra vara, även om detta innebär en förlust i stunden. Släpp taget i tillit och tilltro till att livet vill överösa er med sina gåvor. Ju mer ni upprättar en sanningsenlig inställning inom er, desto mer kommer ni att känna den inre skönheten, verklighetens inre värld som aldrig kan förgås.

Allteftersom ni framhärdar på er genuina väg, blir ert växande mer och mer påtagligt. Det framskrider i en ständigt tilltagande skönhet allteftersom ni behärskar svårigheterna. Ni löser era problem på ett allt djupare sätt och er upplevelse av glädje och trygghet, frid och njutning, blir djupare, varar längre och blir mindre fylld av efterföljande räddhågad sammandragning. Ni blir mer i stånd att bli uppfyllda på grund av era ärliga satsningar i att se och möta er själva i sanning. Gudomliga välsignelser är med er. Var i frid.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök [www.pathwork.org](http://www.pathwork.org)

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

#### Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

#### Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12